

E Elkarrizketa

ANE EZEIZABARRENA ▶ Monitorea Ruta Quetzalen

Gizartea » Monitore gisa aritu da Ane Ezeizabarrena tolosarra uda honetan Ruta Quetzalen, Panaman eta Espainiako hainbat lurraldetan zehar.

«Esperientzia bezala, oso gomendagarria da Ruta Quetzal egitea»

JOXEMI SAIZAR

Joan aurretik hautaketa prozesua eta egitasmoaren berri eman zigun Ezeizabarrenak. Orain bizitutako esperientzia azalduko digu.

Zer moduzko esperientzia izan da Ruta Quetzal?

Esperientzia gogorra, baina oso gustukoa izan da, oso gomendagarria abentura gogoko duenarentzat. Gauza gutxiarekin bizi daitekeela konturatzeko aproposa eta eguneroko bizitzan dauzkagun zenbait gauza baloratzen ikasteko egokia, hozkailua, dutxa ur beroarekin, ohebat...

Zer izan da gogorrena eguneroko martxan?

Edozein lekutan lo egiten ikasten duzu, eta momentu txikiena ere aprobetxatzen duzu atsedean hartzeko. Oso lo gutxi egiten genuen, 3-4 ordu egunero, 40 egunez zehar. Ez geneukan denborarik, talde handia izanik, 3 ordu behar izaten genituen jaiki, dendak jaso, dutxatu, gosaldia eta gauzak autobusetan sartzeko. Denbora asko dela eman arren, ez ginen geldirik egoten. Gauetan lotara begiraleak beranduago joaten ginen, hurrengo egunero ekintzen nondik norakoak bilera egiten genuelako, eta eguna bera baloratzen genuelako.

Espero zenuen bezalakoa izan al da? Ustekaberik izan al duzu?

Joan aurretik, ez nekien ondo zer izango zen, nahiz eta aurreko urteko begiraleekin hitz egin, barruko funtzionamendua ikusi arte ez dakizu nolakoa den. Gogorra dela esaten zuten eta gogorra da.

Egitaraua bete da, edo aldaketak izan dira?

Joan aurretik bakoitzari anuario bat eman ziguten eguneko eguneko ekintzak kontatuz. Hala ere beti daude aldaketak, ezin baita dena aurrez antolatua izan. Ruta bizirik dago' esaldia askotan erabiltzen genuen gure artean, eta gazteei ere ulertarazten saiatu behar duzu momentuero.

Zein zati gustatu zaizu gehien, Panamako edo Espainiako?

Bi zatiek izan dituzte gauza interesgarriak eta oso politak. Panama ez ezagutzeko eta lehenengo zatia izatean, indar handiagorekin bizitzen duzu. Hala ere euri eta hezetasun handiak bizitu genituen, egunero bustirik ibiltzen ginen, izerdiaz ez bazen, euriz. Espainiako zatia noiz iritsiko zain geunden, berotasun eta klima lehorrageoen bila.

Leku bereziren bat?

HITZA

Panaman, oihanean barneratu ginenean osopolitizazioaren, bertako ibilaldiak. Indigenekin bizitzen egon gineneko egunak ere ez ditugu ahaztuko, hain eskuzabal jakatu zuten gurekin, 100 biztanleko herrixka bat, 350 pertsona gehi-

gorekin elkarbanatzea, ez zen erraza izan beraiztatze ere, kanala itsasontziz gurutzatzea San Fermín eguneko oso polita, haurrei jostailuak banatzea (jostailu bat, ilusio bat). Espainiako zatian herrera ofizial gehiago izan ditugu,

herrietako alkateak, komunitate ezberdinetako lehendakariak, errege-erreginak... Hala ere ibilaldiak interesgarriak izan dira Tus Bailara eta Río Mundo inguruak (Valladolid) eta Picos de Urbión (Soria), Zamoran piraguan ibiltzea

Panaman oihanean zehar ibili dira eta Espainian, Valladolid, Soria, Zamora eta Zaragozan izan dira. HITZA

Duero ibaian barrena eta Zaragozan. Expoa bisitatzea.

Zer moduz beste monitoreekin eta antolatzaileekin?

Oso ondo moldatu gara denak, hainbeste egun elkarrekin egotean, memento eta egoera asko elkar banatzen dituzue. Memento onetan eta gogorretan beraiekin kontatzen duzue eta lortzen duzun adiskidetasuna oso handia da. Espedizioa bukatu ondoren ere izan duge elkarrekin egoteko egoera.

Eta gaztetxoekin?

Gaztetxoekin ere primeran, funtzio asko betetzen dituzue, beraiekin, ama, lagun baina bakoitzak eskaintzen dizuna oso berezia

Esperientzia gogorra, baina oso gustukoa izan da, batez ere abentura gogoko duenarentzat

Barruan zarenean, ahalik eta gehien bizitu nahi duzue, ez duzue aukerarik alde egiten utzi nahi

da, hainbeste herrialde ezberdinetakoak izanik.

Oihartzun handia izan al du Ruta Quetzalek Panaman eta Espainian?

Barrutik bizitzen duzunean ez duzue pertzepzio objektiborik, baina taldean nituen neska amerikarrak txunditurik zeuden Espainiko zatian jendeak zenbat ezagutzen zuten ikusita.

Gogorra izan al da?

Atsedean gutxi zeudelako gogorra da, zalantzarik gabe, baina indarrak ateratzen dituzue nonbaitetik. Behin barruan zaudenean, ahalik eta gehien bizitu nahi duzue, eta ez duzue inolako aukerarik alde egiten utzi nahi. Asko ikasten duzue besteengandik eta zure buruz ere bai, zure mugak non dauden konturatzeko zara. Amaite zenean denbora behar izan nuen nire onera etortzeko eta eguneroko martxara egokitzeko, leku guztietan lo hartzen nuen, eta oso nekaturik nengoen.

Errepikatuko al zenuke?

Aukera izanez gero, gustura egingo nuke berriro! Datorren urteko Ruta Txilera doa, eta Euskal Herri-tik ere pasako da.

Zer esango zenioke parte hartu nahi duen begirale edo gaztetxo bati?

Esperientzia bezala oso gomendagarria dela, bizitzan behin gutxienez egitekoa. Oso lagun eta adiskide onak egiten dira bertan, eta jende asko ezagutzen duzue. Bidaiazteko aukera ematen duzue eta zure kabuz joanez gero bisitatuko ez zenituzkeen makina bat lekutan egoteko aukera ere bai. Datorren urteko baldintzak eta epeak jada zintzilikatuta daude interneten Rutaren orri ofizialean (www.rutaquetzal.com), eta animatzeko esan denei!